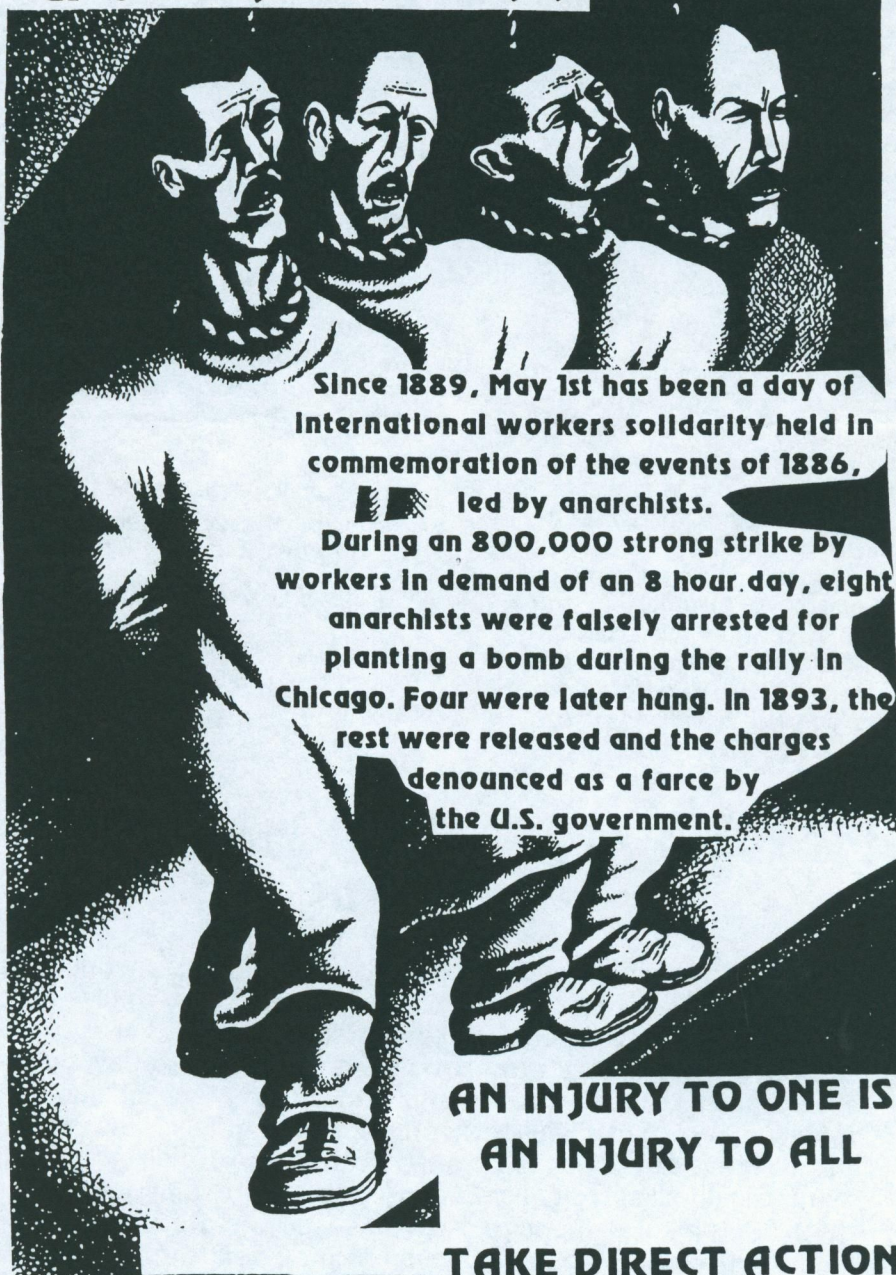

ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ,
ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

**MAY DAY IS MAY 1st
RALLY FRIDAY MAY 1
GPO CITY 12 MIDDAY**

Since 1889, May 1st has been a day of
international workers solidarity held in
commemoration of the events of 1886,
led by anarchists.

During an 800,000 strong strike by
workers in demand of an 8 hour day, eight
anarchists were falsely arrested for
planting a bomb during the rally in
Chicago. Four were later hung. In 1893, the
rest were released and the charges
denounced as a farce by
the U.S. government.

**AN INJURY TO ONE IS
AN INJURY TO ALL**

TAKE DIRECT ACTION

1n ΜΑΗ

Την 1n Μάη, περίπου 25 άτομα συμμετείχαν σε μια ανοιχτή συγκέντρωση για την Εργατική Πρωτομαγιά, που οργάνωσε μια ομάδα αναρχικών, από το βιβλιοπωλείο "Barricade" και τους "Dishpigs" (αναρχική/αντιεξουσιαστική ομάδα εργαζομένων σαν λαντζέρηδων σε εστιατόρια και καφενεία). Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης αυτής έγιναν κάποιες σύντομες ομιλίες, ενώ διανεμήθηκε και ένας αριθμός εντύπων.

Η όλη προσπάθεια κρίνεται επιτυχής, από τη στιγμή που η Αυστραλία είναι ίσως η μοναδική χώρα στον κόσμο, όπου η Εργατική Πρωτομαγιά δεν γιορτάζεται την 1n Μάη, αλλά την πρώτη Κυριακή από την 1n Μάη, με συγκέντρωση έξω από το Εργατικό Κέντρο, πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης και κατάληξη, με ομιλίες κ.λπ., σε χώρο δίπλα από το ποτάμι Yarra, που διασχίζει την πόλη. Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι η Εργατική Πρωτομαγιά πρέπει να γιορτάζεται την 1n Μάη και γι' αυτό έγινε και η συγκέντρωση, η οποία ήταν η μαζικότερη εδώ και αρκετά χρόνια, από τότε που η πάλη ποτέ ASF (Αναρχοσυνδικαλιστική Ομοσπονδία) οργάνωνε κάθε 1n Μάη ανοιχτές συγκεντρώσεις στο μνημείο του θωρου, έξω από το Εργατικό Κέντρο. Το απόγευμα της 1ης Μάη η ομάδα "Dishpigs" οργάνωσε πικ νικ σε πάρκο στο προάστιο Μπράνσγουϊκ. Παράλληλα, το βιβλιοπωλείο "Barricade" παρέμβηκε με τραπέζα με βιβλία κ.λπ., στην καθιερωμένη πρωτομαγιάτικη πορεία την Κυριακή, 3 Μάη, η οποία ήταν μαζικότερη φέτος, λόγω και του αγώνα των λιμενεργατών.

Στο Σίδνεϊ αναρχικοί από το βιβλιοπωλείο "Jura Books", μετά από μετακομίσεις, ανακαινίσεις κ.λπ., διάλεξαν το βράδυ της 1ης Μάη για να ανοίξουν ξανά το βιβλιοπωλείο, με φαγοπότη, ενώ στις 3 Μάη συμμετείχαν στην πορεία για την Πρωτομαγιά, σε συνεργασία με το άλλο αναρχικό βιβλιοπωλείο της πόλης, το "Black Rose" και άλλους αναρχικούς. Τέλος, το βράδυ της ίδιας μέρας, προβλήθηκε στο "Jura" βίντεο για το Μάη του 1968. Η αφίσσα στο εξώφυλλο του τεύχους αυτού είναι η μια από τις δύο αναρχικές πρωτομαγιάτικες αφίσσες στη Μελβούρνη.

Το "ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ" κυκλοφορεί κατά ακανόνιστα χρονικά διαστήματα στη Μελβούρνη και διανέμεται δωρεάν εφ' όσον οι συντελεστές της έκδοσης αυτής τάσσονται εναντίον της πώλησης κάθε ανατρεπτικής ιδέας και πληροφορίας. Το "ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ" περιλαμβάνει κατά προτίμηση νέα και ειδήσεις από τους κοινωνικούς αγώνες στην Αυστραλία, καθώς και κάθε τι που βλέπει το φως της δημοσιότητας στα αναρχικά, ελευθεριακά και γενικά ριζοσπαστικά έντυπα της Αυστραλίας, Νέας Ζηλανδίας και γενικά της περιοχής της Ωκεανίας και του Ν.Α. Ειρηνικού. Περιλαμβάνει ακόμα ιστορικά και άλλα κείμενα, σχετικά με την ιστορία του κοινωνικού κινήματος αυτής της περιοχής του κόσμου. Παρόλα αυτά, αν όποιος/α θέλει να δημοσιεύσει κάτι στο έντυπο, αυτό είναι ευπρόσδεκτο, με τον όρο να μην προάγει ρατσισμό, σεξισμό, εξουσιασμό και κάθε είδους -ισμό και να κινείται στο πνεύμα του εντύπου. Επίσης, η έκδοση αντιτίθεται στα λεγόμενα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και ο,τιδήποτε περιλαμβάνεται στο έντυπο αυτό μπορεί να αναδημοσιευθεί, προς όφελος πάντα της προώθησης του αναρχικού ανατρεπτικού λόγου και πρακτικής στην ευρύτερη κοινωνία. Τέλος, εισφορές, είναι καλοδεχούμενες.

ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ,
P.O.BOX 199, East Brunswick 3057,
Victoria, Australia.

Αναρχισμός

Αναρχισμός είναι η πολιτική εκείνη φιλοσοφία κατά την οποία επιζητείται η πραγμάτωση μιας κοινωνίας, όπου όλοι οι άνθρωποι θα έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή επιλογή στην κατεύθυνση να ζήσουν τη ζωή που αυτοί θέλουν.

Γι' αυτό εργαζόμαστε στην κατεύθυνση του να δημιουργήσουμε ένα παγκόσμιο δίκτυο ατόμων και κοινοτήτων εθελοντικής συμφωνίας, βασισμένου στη συνεργασία και το σεβασμό της ελευθερίας των άλλων.

Γι' αυτό εναντιωνόμαστε σε όλες τις μορφές καταπίεσης, του σεξισμού, του ρατσισμού, της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, των σεξουαλικών διακρίσεων, της ταξικής καταγωγής, της κυβέρνησης από την πλευρά ενός ατόμου προς τους άλλους και κάθε άλλης μορφής εξουσιασμού ή ιεραρχίας που υφίσταται.

Γι' αυτό υποστηρίζουμε τον αγώνα των μεμονωμένων ανθρώπων, αλλά και των συλλογικοτήτων, που εργάζονται προς την κατεύθυνση της πραγμάτωσης της ελευθερίας.

Γι' αυτό υποστηρίζουμε την αυθεντική αντίσταση στην εξουσία.

Γι' αυτό δεν υποτιμούμε το ενδιαφέρον και εναντιωνόμαστε σε αυτούς που απλά και μόνο επιζητούν να αντικαταστήσουν ένα εξουσιαστικό σύστημα με ένα άλλο.

* (Από παλαιότερη προκήρυξη αναρχικών της Μελβούρνης).

...ΑΠ' ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ...

* "Reclaim the Streets" ("Πάρτε πίσω τους δρόμους"). Διαδήλωση ενάντια στη μόλυνση και τη μιζέρια από τη χρήση του αυτοκινήτου. Η πρώτη του είδους - και με συμμετοχή αρκετού κόσμου - στη Μελβούρνη, στις 28 Μάρτη 1998, με πάρτυ δρόμου. Οργανώθηκε από την κολλεκτίβα για τις συγκοινωνίες της οικολογικής οργάνωσης "Friends of the Earth".

* Από την ίδια οργάνωση δημιουργήθηκε και η Πρεσβεία Δασών (Forest Embassy), στο κέντρο της Μελβούρνης, ως μαακόμα μορφή διαμαρτυρίας για την καταστροφή των πανάρχαιων δασών στο East Gippsland της ανατολικής Βικτώριας.

* "In the spirit of total resistance" ("Στο πνεύμα της συνολικής αντίστασης"). Ένα cd με διάφορα μουσικά συγκροτήματα για ενίσχυση του αγώνα αλληλεγγύης προς τον Ινδιάνο κρατούμενο στις ΗΠΑ, Λέοναρντ Πελλιέρ. Διαθέσιμο από εμάς εδώ αντί \$14 με τα ταχυδρομικά.

* Πάνω από το 50% του πληθυσμού της Αυστραλίας έχει διαπιστωθεί ότι δεν συμφωνεί με την επέκταση της εξόρυξης ουρανίου. Όποιος/α θέλει να μάθει περισσότερα για το σημαντικό αυτό ζήτημα, ή να σταθεί αλληλέγγυος, ας γράψει στο The Roxby Action Collective, P.O.BOX 222, Fitzroy, Victoria 3065, Australia.

* Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έχει εξαπολύσει κυνηγιό ενάντια στους παράνομους μετανάστες. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, περίπου 45.000 παράνομοι μετανάστες βρίσκονται σήμερα στην Αυστραλία, οι οποίοι - και καθώς υποστηρίζουν κυβερνητικοί και άλλοι επίσημοι κύκλοι - αν συλληφθούν και απελαθούν δήθεν οι φορολογούμενοι θα γλυτώσουν \$50 εκατομ. το χρόνο(!). Στο στόχαστρο της κυβέρνησης βρίσκονται ακόμα και αυτοί που προσφέρουν πλαστά πιστοποιητικά σε παράνομους μετανάστες. Στο μεταξύ, περίπου 3000 μετανάστες κατέθεσαν αγωγή ενάντια στην αυστραλιανή κυβέρνηση, υποστηρίζοντας ότι έπεσαν θύματα φυλετικής διάκρισης με τους νέους κανονισμούς για χορήγηση βίζας και καταγγέλοντας ότι η κυβέρνηση εφάρμοσε μια ειδική κατηγορία μεταναστών από τη Σρι Λάνκα, το Κουβέϊτ, το Λίβανο, το Ιράκ, την Κίνα και την πρώην Γιουγκοσλαβία, αντιμετωπίζοντάς τους διαφορετικά απ' ό,τι τους άλλους. Οι νέες άδειες παραμονής δίνουν στους μετανάστες το δικαίωμα να αναθεωρήσουν τις προσωρινές άδειες παραμονής τους στη χώρα και να τις αντικαταστήσουν με μόνιμες, αλλά μόνο εάν έχουν έλθει στην Αυστραλία πριν από την 1η Νοέμβριο 1993.

RECLAIM THE STREETS

MASSIVE STREET PARTY

SATURDAY 28 MARCH, 1PM TILL DUSK

meet in the Carlton Gardens - cnr of Nicholson and Carlton Streets
to parade to the secret site and be ready to party

One third of Melbourne's space is devoted to automobiles, cars and roads have stolen our living space. reclaim our streets with a huge party

DJ's
Clan Analogue, URB
Matt Flynn, Krusty, Sugar

heaps of great bands, food, fun, performances, 2nd hand goods sale, community stalls, lounge area, street art and more...

what to bring: water bottle, deck chairs, games, the dog, your friends, dancin' shoes...

Friends of the Earth transport collective Ph.9419 8700

* Άλλο ένα κατόρθωμα τηςομοσπονδιακής κυβέρνησης είναι και η απόρριψη της αποζημίωσης των παιδιών των ιθαγενών που κλάπηκαν από τους λευκούς αποίκους, που υπήρξαν θύματα σωματικής και σεξουαλικής βίας σε κυβερνητικά και εκκλησιαστικά ιδρύματα. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το κόστος είναι υψηλό, ενώ η ίδια έχει φροντίσει να "εξαφανίσει" τα στοιχεία και ειδικά περασμένων δεκαετιών που αναφέρονται στο συγκεκριμένο θέμα.

* Η αστυνομία της πολιτείας της Βικτώριας διατήρησε τους φακέλους που είχε κάνει η μυστική υπηρεσία σε εκατοντάδες πολίτες, οργανώσεις και ομάδες, αγνοώντας την εντολή που είχε πάρει το 1983 από την τότε κυβέρνηση του Εργατικού Κόμματος να τους καταστρέψει. Όχι μόνο δεν τους κατέστρεψε, αλλά τους απέκρυψε από τον ombudsman (το συνήγορο του πολίτη), όταν αυτός έκανε έλεγχο το 1989. Τους φακέλους αυτούς με τα πλήρη στοιχεία όσων παρακολουθούνταν έφερε στην επιφάνεια, προκαλώντας σάλο, η καθημερινή εφημερίδα "The Age". Ανάμεσα στους φακελωμένους ήταν και μερικοί Έλληνες, όπως ο Στέλιος Κουρμπέτης για τη συμμετοχή του στο οικολογικό κίνημα.

* Στο μεταξύ, αξιωματούχοι της Δίωξης Ναρκωτικών της αστυνομίας της Βικτώριας έχουν καταγγελλεί από κρατούμενους για ναρκωτικά, ως δωροδοκηθέντες από το κύκλωμα εμπορίας ναρκωτικών, κάτι που, φυσικά, η αστυνομία αρνήθηκε, ενώ και ο πρωθυπουργός της Βικτώριας, Τζεφ Κέννεντ, αρνήθηκε να φέρει το θέμα ενώπιον της αρμόδιας Επιτροπής για να ερευνηθεί.

* Η Αναρχοσυνδικαλιστική Ομάδα Μελβούρνης, οργάνωσε στις 11 Μαρτίου, στο λατινοαμερικάνικο καφέ "Bohemio", εκδήλωση - συζήτηση με θέμα "Ελευθεριακή εκπαίδευση ή κρατική και θρησκευτική εξημέρωση;", με αφιέρωμα στον Ισπανό αναρχικό παιδαγωγό Φρανσίσκο Φερρέρ.

* Από οικολόγους και άλλους περιβαλλοντιστές ακτιβιστές έχει αρχίσει μπουκοτάζ ενάντια στην εταιρία Kleenex, θυγατρική της πολυεθνικής αμερικανικής Kimberly-Clark, επειδή χρησιμοποιώντας προϊόντα ευκαλύπτου και άλλων αιωνόβιων δέντρων στα προϊόντα τους, καταστρέφουν τα πανάρχαια δάση της Αυστραλίας, αλλά και άλλων χωρών (Βραζιλία κ.ά.). Η Kleenex ευθύνεται για την καταστροφή των δασών στην περιοχή Otways στη Βικτώρια.

* Στις 8 Μάρτη γιορτάστηκε από φεμινιστικές και άλλες ομάδες γυναικών στην Αυστραλία, με συμμετοχή στις διαδηλώσεις που έγιναν σε όλες τις πρωτεύουσες των πολιτειών της χώρας, η Διεθνής Ημέρα της Γυναίκας.

**ANARCHIST
BLACK
CROSS**

**P O BOX 199
Brunswick
VIC 3056**

**BARRICADE
BOOKS &
INFOSHOP**

**115 SYDNEY ROAD,
BRUNSWICK 3056**

PH: (03) 387 6646

EMAIL: infoshop@bedlam.anarki.net

ALL THE ARMS WE NEED

* Στις 16 Μάρτη 1998 στη Μελβούρνη προβλήθηκαν οι ταινίες “Harry Hootton” των Άρθουρ και Κορίνν Καντρίλ (ελευθεριακών σκηνοθετών από τη Μελβούρνη) και “Homage” (“Φόρος τιμής”) του αναρχικού σκηνοθέτη Τζον Χάρισον, από το Περθ της Δυτ. Αυστραλίας, που τώρα ζει στη Μελβούρνη. Και οι δύο αυτές πειραματικές ταινίες είναι αφιερωμένες και αναφέρονται στη ζωή και το έργο του Αυστραλού αναρχικού ποιητή και καλλιτέχνη Χάρρυ Χούττον (1908-1961).

* Η Food Not Bombs είναι μια αναρχική ομάδα που ενδιαφέρεται για τη δίκαιη αναδιανομή της τροφής και μαγειρεύει χορτοφαγική τροφή και την προσφέρει ανοικτά σε διάφορες περιοχές της πόλης στους άστεγους, άπορους και γενικά κόσμο πολύ χαμηλού εισοδήματος. Για επικοινωνία P.O.BOX 4431, Melbourne University, Parkville, Victoria 3052, Australia.

* Περίπου 80 άτομα συμμετείχαν σε μια ακόμα διαδήλωση έξω από το βιβλιοπωλείο της National Action, στο προάστιο Fawkner, κυρίως μέλη αριστερών οργανώσεων, όπως Militant, Spartakists, Democratic Socialist Party, International Socialist Organisation και άλλων. Δεν σημειώθηκαν επεισόδια. Πώς μπορούσαν, άλλωστε, να συμβούν, αφού οι αριστεροί νταβάδες το έχουν καταντήσει βολτούλα και θεσμό εδώ κι ένα χρόνο τώρα; Και η απορία είναι γιατί μερικοί - ευτυχώς ελάχιστοι - αναρχικοί εξακολουθούν να συμμετέχουν...

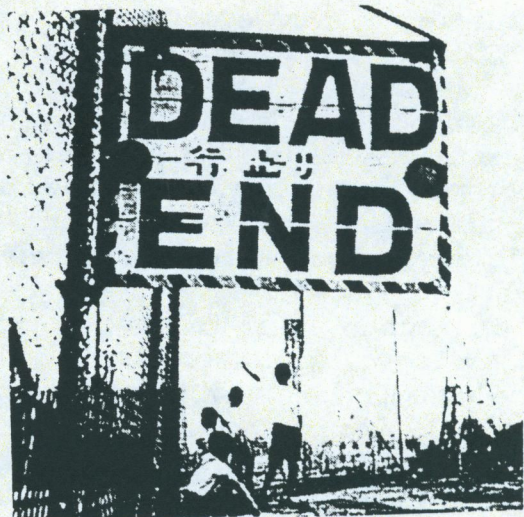
* Μια νέα αναρχική ομάδα συγκροτήθηκε στην Αδελαΐδα, η οποία, μάλιστα, σκέφτεται να προχωρήσει και στη δημιουργία μιας τοπικής ομάδας Food Not Bombs. Για επικοινωνία γράψτε στη διεύθυνση: Peter Wood, 113 Leader St., Forestville, South Australia 5035, Australia, email: pwood@ist.flinders.edu.au (Μη γράψετε στο φάκελο αναρχική ομάδα ή κάτι τέτοιο).

* Μια αναρχοφεμινιστική διεύθυνση από το Σίδνεϊ είναι η: P.O.BOX 419, Newtown, New South Wales 2042, Australia.

* Στις 5 Απρίλη περίπου 1000 διαδηλωτές διαδήλωσαν στο κέντρο της Μελβούρνης ενάντια στην εγκατάσταση εξορυκτικής βιομηχανικής μονάδας ουρανίου στο Jabilouka, στο Εθνικό Πάρκο Kakadu της Βόρειας Αυστραλίας, μια περιοχή που θεωρείται ιερή από τους παραδοσιακούς κατοίκους της τους ιθαγενείς. Παρόμοιες διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις της χώρας, ενώ στα μέσα Απρίλη άρχισαν εκδηλώσεις, αποκλεισμοί, διαδηλώσεις, συναυλίες κ.λπ. στην ίδια την περιοχή όπου βρίσκονται οι βιομηχανικές αυτές εγκαταστάσεις.

Ο Χάρρυ Χούττον

* Η Αυστραλία με τη σύμφωνη γνώμη ομοσπονδιακής κυβέρνησης (συνασπισμός Φιλελεύθερων και Εθνικών) και αντιπολίτευσης (Εργατικό Κόμμα), επρόκειτο να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε στρατιωτική επιχείρηση κατά του Ιράκ που θα κρινόταν σκόπη από τις συμμαχικές στις ΗΠΑ δυνάμεις... Και, βέβαια, αυτό θα γίνει και στο μέλλον, αν αποφασισθεί κάτι τέτοιο. Η Αυστραλία ήταν η πρώτη που είχε αποστείλει στρατεύματα στον Περσικό Κόλπο. Από την άλλη, σχεδόν από την αρχή της νέας κρίσης είχε δημιουργηθεί αντιπολεμική κίνηση σε όλες τις πόλεις της χώρας, με πρωτοβουλία κύρια αριστερών ομάδων και διαφόρων οργανώσεων. Στη Μελβούρνη γινόταν κάθε Παρασκευή απόγευμα αντιπολεμική συγκέντρωση στο κέντρο της πόλης.

* Στις 20 Μάρτη, στο κέντρο της Μελβούρνης έγινε μια συγκέντρωση εισπρακτόρων των τραμ, οι οποίοι έχασαν τις δουλειές τους μετά από την εισαγωγή αυτόματων μηχανών έκδοσης και ακύρωσης εισιτηρίων στα τραμ της πόλης. Κάποιοι από αυτούς θα απασχοληθούν ως οδηγοί ή σε νέες θέσεις εργασίας που έχουν προκύψει από την εισαγωγή των μηχανών, αλλά η πλειοψηφία θα πρέπει ...να ψάξει αλλού για δουλειά... Πάντως, από εισπράκτορες, αριστερές οργανώσεις και διάφορες ομάδες πολιτών έχουν εκφραστεί και συνεχίζονται τα παράπονα για το νέο σύστημα, ενώ υπήρξαν και κινήσεις μπουκοτάζ του συστήματος αυτού, που ονομάζεται Metcard.

* Κατά τη διάρκεια του περασμένου χρόνου η φασιστική National Action (Εθνική Δράση) και η ρατσιστική ακροδεξιά οργάνωση Citizens Electoral Council (Συμβούλιο Εκλεκτόρων Πολιτών) επανειλημμένα παρενόχλησαν φοιτητές από το Πανεπιστήμιο La Trobe της Μελβούρνης, που υποστήριξαν στο παρελθόν αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές εκστρατείες. Ένας από αυτούς είναι και ο Νάιτζελ Πίκκοκ που εναντίον του οι δύο αυτές φασιστικές οργανώσεις έχουν ξεκινήσει δικαστική εκστρατεία. Είναι, επίσης, ένας από τους κατηγορούμενους για τη δημοσίευση στο περιοδικό "Rabelais" των φοιτητών του εν λόγω Πανεπιστημίου άρθρου με τίτλο "Η τέχνη του να κλέβεις από τα μαγαζιά". Στις 30 Απρίλη εκδικάζεται η μήνυση των φασιστών ενάντια στον Νάιτζελ Πίκκοκ.

* Ένας ακόμα νεκρός, ένας 30χρονος άντρας, από τα όπλα της τοπικής αστυνομίας, στο προάστιο Μέρυμποροου, στην κεντρική Βικτώρια, κάτω από αδιεκρίνιστες συνθήκες. Η αστυνομία, όπως πάντα, λέει ότι οι αστυνομικοί πυροβόλησαν για αυτοάμυνα...

* Στις 2 Μάρτη, στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεϊ έγινε αιφνίδια διαδήλωση εναντίον του πρωθυπουργού της Αυστραλίας, Τζον Χάουαρντ, ο οποίος επισκεπτόταν το Πανεπιστήμιο, για να παραβρεθεί στην απονομή των πτυχίων σε τελειόφοιτους φοιτητές, μεταξύ των οποίων και η κόρη του. Οι διαδηλωτές, φοιτητές στην πλειοψηφία τους, διαμαρτυρήθηκαν για το υψηλό κόστος των ανώτατων σπουδών, αλλά και για τον τρόπο χειρισμού της υπόθεσης των λιμενεργατών από την κυβέρνηση.

* Εξαγριωμένοι οι κάτοικοι του Γούεριμπ και του Νίντρι, νοτιοδυτικών εξωτερικών προαστίων της Μελβούρνης, κλιμακώνοντας τις κινητοποιήσεις τους ενάντια στη δημιουργία μονάδας καύσης τοξικών και χημικών αποβλήτων στην περιοχή τους από την εταιρία CSR, οργάνωσαν μεγάλη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στις 4 Μάρτη. Ο τοπικός πρωθυπουργός της Βικτώριας, Τζεφ Κένετ, κάλεσε τους παραγωγούς λαχανικών της περιοχής να πάψουν να κάνουν θόρυβο για μόλυνση, γιατί μπορεί να γίνουν πιστευτοί και το κοινό να μην αγοράζει τα προϊόντα τους (!).

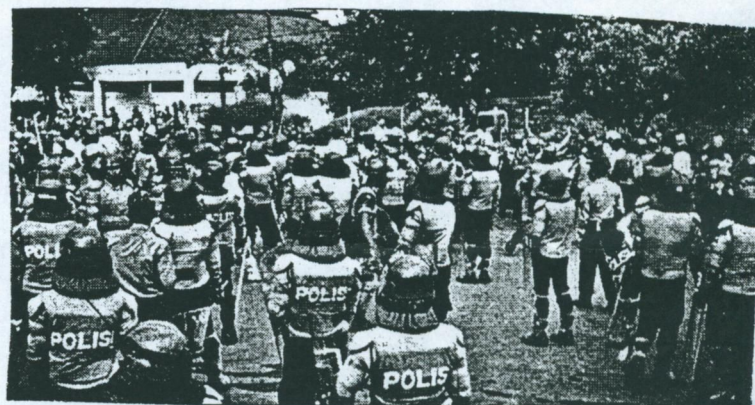
* Μια άλλη διαδήλωση έγινε την ίδια μέρα, 4 Μάρτη, στη Μελβούρνη, ενάντια στις εγκαταστάσεις εξόρυξης ουρανίου Jabilouka, στη Βόρεια Αυστραλία, από το Jabilouka Action Group και άλλες ομάδες. (Δεπομέρειες στο επόμενο τεύχος).

* Βραδιά βιντεοπροβολής, με την ταινία "Libertarias", οργανώθηκε από το "Barricade" και τη Food Not Bombs, στο χώρο του βιβλιοπωλείου.

* Το AIDS κτυπά τις πανάρχαιες φυλές της Παπούα-Νέα Γουινέα. Ο τοπικοί γιατροί, όμως, εφαρμόζουν θεραπείες που συμβαδίζουν με τις παραδοσιακές ιατρικές μεθόδους των φυλών αυτών, ενώ η έλλειψη κρεβατιών στα νοσοκομεία και φαρμάκων κατά της αρρώστειας κάνει πολλούς να θέλουν να γυρίσουν στα βουνά και τις ζούγκλες για να καταφύγουν σε αυτές τις παραδοσιακές μεθόδους με τα μαγικά φίλτρα από θάμνους και τη γη.

* Κατά τη διάρκεια του Μάρτη και του Απρίλη αρκετές ήταν οι φορές που σημειώθηκαν βίαια επεισόδια μεταξύ διαδηλωτών (φοιτητών και εργατών) και αστυνομίας στην πρωτεύουσα Τζακάρτα και σε άλλες πόλεις της Ινδονησίας. Η πλειοψηφία των διαδηλώσεων αυτών στρεφόταν ενάντια στη συνεχιζόμενη διακυβέρνηση της χώρας από το δικτατορικό καθεστώς του Σουχάρτο, του οποίου το στρατό εξοπλίζει κατά κύριο λόγο η Αυστραλία, στην ανεργία και την πλήρη ανέχεια, που, βέβαια, έγινε εντονότερη μετά το ξέσπασμα της τελευταίας κρίσης στις οικονομίες της Ασίας. Βίαια επεισόδια μεταξύ φοιτητών και στυνομίας έγιναν στις 14 και 15 Μάρτη στην Τζακάρτα και τη Σουραμπάγια. Οι φοιτητές χρησιμοποίησαν μολότωφ και πέτρες, ενώ ξυλοκοπήθηκαν και κάποιοι ανώτεροι αστυνομικοί. Οι ταραχές συνεχίστηκαν στη Δυτική και Κεντρική Ιάβα και τις επόμενες μέρες, ενώ έκλεισαν τα καταστήματα, επειδή σημειώθηκαν μαζικές λεηλασίες, ενώ ο στρατός κατέλαβε επίκαιρες θέσεις. Στις περιοχές αυτές η ανεργία έχει βυθίσει στην απόγνωση αρκετές χιλιάδες κόσμου, που αδυνατούν να καλύψουν και τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες τους. Στις 24 Μάρτη στην Τζακάρτα η αστυνομία επιτέθηκε σε συγκέντρωση γυναικών και προχώρησε σε συλλήψεις. Στις 25 Μάρτη η αστυνομία πυροβόλησε στον αέρα για να διαλύσει πλήθος κόσμου που λεηλατούσε καταστήματα στο Κεντάρι του νησιού Σουλαουέσι. Περίπου 25.000 άνθρωποι είναι αντιμέτωποι με το φάσμα της πείνας στο ινδονησιακό τμήμα της Βόρνεο, όπου οι μεγάλες φωτιές του τελευταίου καιρού κατέστρεψαν χιλιάδες στρέμματα παρθένου δάσους. Οι διαδηλώσεις, οι συγκρούσεις και οι λεηλασίες σε διάφορα μέρη της χώρας συνεχίστηκαν και συνεχίζονται ακόμα και τώρα.

Οι φωτογραφίες αυτής της σελίδας είναι από τις πρόσφατες κινητοποιήσεις και συγκρούσεις στην Ινδονησία

DIRECT ACTION JAMBOREE (ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ)

Με πρωτοβουμία και διοργάνωση μιας ομάδας συντρόφων από τη Μελβούρνη, που συνειδητοποίησαν την ανάγκη καλέσματος και διεξαγωγής μιας ανοιχτής στο ευρύ κοινό συνάντησης όχι μόνο αναρχικών ή γενικότερα ελευθεριακών ομάδων και ατόμων, αλλά και γενικά ομάδων, πρωτοβουλιών και ατόμων που δραστηριοποιούνται στο γενικότερο επίπεδο των κοινωνικών αγώνων από τα κάτω (ομάδες γειτονιάς, μετωπικές ομάδες αντιμετώπισης ή προπαγάνδισης ενός θέματος κοινωνικής δικαιοσύνης για παράδειγμα και μεμονωμένων ατόμων που δραστηριοποιούνται στο χώρο αυτό), πραγματοποιήθηκε στη Μελβούρνη από τις 6 ως τις 9 Μάρτη 1998, μια σειρά εκδηλώσεων με την επωνυμία Συνάντηση για την Άμεση Δράση. Η Συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε γυμναστήριο πολυκατοικίας στο προάστιο Κόλινγουντ, που, όμως, πληρούσε τις ανάγκες της διεξαγωγής μιας τέτοιας συνάντησης.

Η Συνάντηση άρχισε την Παρασκευή, 6 Μάρτη, κατά γιορταστικό, θα λέγαμε, τρόπο, με την προβολή αναρχικών κύρια ταινιών, όπως "Ελεύθερες Γυναίκες της Ισπανίας" και διάφορες άλλες, με ομοιογενή ως και τόσο μεγάλη συμμετοχή κόσμου.

Τις επόμενες δύο μέρες και στον ίδιο χώρο έγιναν παράλληλες συζητήσεις για διάφορα θέματα (workshops). Το Σάββατο, 7 Μάρτη, έγιναν οι συζητήσεις για: απελευθέρωση ζώων, εναλλακτική γεωργία, δημόσια συγκοινωνία, αναρχικά βιβλιοπωλεία, συνδικαλισμός από τα κάτω, σεξουαλικότητα, πώς να αρχίσετε μια ομάδα αυτοβοήθειας, σεξισμός, διεθνής αλληλεγγύη (κύρια για την αλληλεγγύη στους Ζαπατίστας, όπου, όμως, θίχτηκε και το θέμα του Ν.Μαζιώτη), εναλλακτικά ΜΜΕ και ανακύκλωση. Το Βράδυ της ίδιας μέρας, στον ίδιο χώρο, έγινε "Αναρχικό Καμπαρέ, με συμμετοχή εναλλακτικών κι ελευθεριακών-αναρχικών ποιητών, μουσικών και άλλων.

Την επόμενη μέρα, Κυριακή, 8 Μάρτη, έγιναν οι ακόλουθες συζητήσεις: εκπαίδευση στο σπίτι ή καθόλου εκπαίδευση, αυτοοργανωμένη δράση ανέργων, δικαιώματα ιθαγενών, δράση ενάντια στην καταστροφή των δασών, Food Not Bombs και εναλλακτικές-αντιεξουσιαστικές κοοπερατίβες τροφίμων, αλληλεγγύη φυλακισμένων (με την ευθύνη του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, όπου και πάλι έγινε εκτενής αναφορά στο ζήτημα του Ν.Μαζιώτη), εναλλακτικά ραδιόφωνα, για την εξόρυξη ουρανίου στο Jabilouka, καταλήψεις σπιτιών, επαναστατικός συνδικαλισμός, αντιφασισμός και δράση ενάντια στη ΜΑΙ. Η βραδιά έκλεισε με συναυλία εναλλακτικών μουσικών συγκροτημάτων σε κεντρική μπυραρία στο North Melbourne.

Η Συνάντηση έκλεισε την επόμενη μέρα Δευτέρα, 9 Μάρτη, με νέα συναυλία, σε μπυραρία στο West Melbourne.

Καθ' όλη τη διάρκεια της Συνάντησης λειτουργούσε φροντίδα παιδιών, ενώ τις δύο μέρες των συζητήσεων τα αναρχικά βιβλιοπωλεία "Barricade" και "Anarres" της Μελβούρνης και "Black Rose" του Σίδνεϊ, λειτουργούσαν υπαίθριους πάγκους με αναρχική φιλοδοξία, περιοδικά, δίσκους, μπλουζάκια κ.λπ.

Τέλος, το Σάββατο, 7 Μάρτη λειτουργήσε εκδήλωση ελληνικής αναρχικής αφίσας, με επιλεγμένες αφίσες.

Η Συνάντηση για την Άμεση Δράση ήταν μια από τις καλές στιγμές του γενικότερου ελευθεριακού κοινωνικού κινήματος της Μελβούρνης και παρ' όλα τα προβλήματα (στενότητα χρόνου, όχι μεγάλη συμμετοχή στην οργανωτική ομάδα, δύο συνεχείς αλληγές του τόπου όπου θα γίνονταν οι συζητήσεις και όχι με την ευθύνη της οργανωτικής ομάδας κ.λπ.), στέφθηκε από επιτυχία. Κατά τη Συνάντηση κατορθώθηκε να κατατεθούν οι απόψεις αρκετών ομάδων του γενικότερου κοινωνικού χώρου της πόλης, όπως αναρχικών ομάδων (Barricade, Anarchist Black Cross, Black Rose, Anarres και Libertarian Workers), αλλά και ομάδων που εστιάζουν τον αγώνα τους πάνω σε ζητήματα οικολογικά (ομάδες ενάντια στην εξόρυξη ουρανίου και ενάντια στην κοπή των δασών, όπως το Jabilouka Action Group, το Forest Network ή η Food Not Bombs), ομάδες γενικότερων κοινωνικών ζητημάτων (όπως αυτό της ανεργίας, της εναντίωσης στη ΜΑΙ και ομάδες που ασχολούνται με το συνδικαλισμό από τα κάτω, όπως το περιοδικό ομάδα Rank and File και Dishpigs, ομάδα-περιοδικό που αποτελείται από άτομα που εργάζονται ως λαντζέρηδες σε εστιατόρια και καφέ, αντιεξουσιαστικής, φυσικά, κατεύθυνσης), ομάδες που ασχολούνται με γενικότερα κοινωνικά ζητήματα που απασχολούν την σημερινή αυστραλιανή κοινωνία, όπως το ζήτημα των ιθαγενών (με συμμετοχή του Indigenous Solidarity Group κ.λπ.).

Τέλος, να σημειωθεί ότι από την οργανωτική ομάδα της Συνάντησης προσφέρθηκε σε ένδειξη αλληλεγγύης το ποσό των 50 δολλαρίων στην Νιγηριανή αναρχοσυνδικαλιστική Awareness League, που διεξάγει έναν αγώνα κάτω από ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες εξ αιτίας του εκεί δικτατορικού καθεστώτος.

BARRICADE ANARCHIST LIBRARY (ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ «ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ»)

Εδώ και περίπου ένα μήνα στο βιβλιοπωλείο «Barricade», συγκροτήθηκε η Barricade Anarchist Library (Αναρχική Βιβλιοθήκη «Οδόφραγμα»), που σκοπεύει να καλύψει ένα αρκετά μεγάλο κενό στην ύπαρξη αναρχικής κι ελευθεριακής γενικότερα έρευνας και αρχειακών δραστηριοτήτων στη Μεμβούρνη, αλλιά και στην Αυστραλία γενικότερα.

Η Βιβλιοθήκη περιλαμβάνει πάνω από 2000 τίτλους βιβλίων, που έχουν ταξινομηθεί σε κατηγορίες, όπως αναρχική θεωρία, αναρχική ιστορία, ελευθεριακή εκπαίδευση, κρατική καταστολή, αναρχοσυνδικαλισμός κι επαναστατικός συνδικαλισμός, θέματα ιθαγενών Αυστραλίας, Ινδιάνοι Αμερικής, Μαύροι Αμερικής, Λατινική Αμερική, φεμινισμός και γυναικεία θέματα, ιστορία, γενικότερα αυστραλιανά θέματα, σεξουαλικότητα, Τρίτος Κόσμος, Μέση Ανατολή, ψυχολογία, θρησκεία, ποίηση, τέχνες, λογοτεχνία, οικολογία, αντιπυρηνικά κινήματα, νομικά θέματα, στέγαση και καταλήψεις σπιτιών και ακόμα διάφορα άλλες κατηγορίες και θέματα, ενώ υπάρχουν και βιβλία σε άλλες εκτός αγγλικώς γλώσσες, όπως ελληνικά, ιταλικά, ισπανικά, τουρκικά, γερμανικά, γαλλικά, ρωσικά, πολωνικά, γλώσσες σκανδιναϊκών χωρών κ.λπ. Η Βιβλιοθήκη, επίσης, στεγάζει μια πραγματικά τεράστια συλλογή από αναρχικά, ελευθεριακά και γενικά ριζοσπαστικά περιοδικά, εφημερίδες και άλλα έντυπα από μια σειρά χώρες, όπως Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, χώρες της Άπω Ανατολής (Κίνα, Ιαπωνία, Κορέα), Τουρκία, Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία, Γαλλία, ΗΠΑ, Καναδά, Πορτογαλία, χώρες Λατινικής Αμερικής, Βρετανία, σκανδιναβικές χώρες, Ρωσία και άλλες ανατολικοευρωπαϊκές χώρες κ.λπ. Τέλος, περιλαμβάνει και χιλιάδες αποκόμματα από εφημερίδες, περιοδικά, προκηρύξεις, αφίσες και παντός είδους φυλλάδια, ταξινομημένων σε μια σειρά θέματα. Επίσης, έχει αρχίσει και κάποια προσπάθεια να συλλεχθούν κάποια νηχτικά ντοκουμέντα, όπως cds, βίντεο κ.λπ.

Η Βιβλιοθήκη είναι ανοικτή στον οποιονδήποτε και λειτουργεί βάσει ενός δανειστικού συστήματος. Αυτή τη στιγμή καταγράφονται σε κομπιούτερ όλα όσα περιλαμβάνει αυτή η Βιβλιοθήκη, που να αναφερθεί ότι, είναι η πρώτη στο είδος της σε όλη την Αυστραλία, αν και ανάλογες και ίσως μεγαλύτερες σε ποσότητα (από την άποψη εφημερίδων και περιοδικών απ' όλο τον κόσμο), διαθέτουν και άλλες αναρχικές συλλογικότητες της Αυστραλίας, αλλιά αυτές παραμένουν ανοργάνωτες και σε χαώδη κατάσταση. Σε λίγο η Βιβλιοθήκη θα είναι σε θέση να παρουσιάσει κι εκδώσει τον πρώτο της κατάλογο-δεήτιο.

Τέλος, έχουν αρχίσει επαφές και με άλλες Βιβλιοθήκες, Ινστιτούτα, Αρχεία και συλλογικότητες του είδους ανά τον κόσμο, αρχής γενομένης από τη C.I.R.A. της Ελλάδας.

Στη συνέχεια παρουσιάζουμε ένα είδος «κανονισμού» λειτουργίας που υιοθετήθηκε σχετικά με τη λειτουργία και τη δραστηριότητα της Αναρχικής Βιβλιοθήκης «Οδόφραγμα».

- 1) Η Αναρχική Βιβλιοθήκη «Οδόφραγμα» είναι μέρος του ομώνυμου αναρχικού βιβλιοπωλείου/κέντρου πληροφόρησης και δράσης.
- 2) Ο σκοπός της Βιβλιοθήκης είναι να συλλέγει και να παρουσιάζει, όσο αυτό είναι δυνατόν, αναρχικό/ελευθεριακό/ριζοσπαστικό υλικό από την Αυστραλία και όλο τον κόσμο.
- 3) Ως Βιβλιοθήκη περιέχει αναρχικό/ελευθεριακό/ριζοσπαστικό υλικό από την Αυστραλία και όλο τον κόσμο.
- 4) Εάν είναι δυνατόν, η Βιβλιοθήκη δημοσιεύει βιβλία, μπροσούρες, ή άλλο υλικό, με ιστορικό και γενικότερο ενδιαφέρον.
- 5) Η Βιβλιοθήκη συνεργάζεται με τις άλλες αναρχικές συλλογικότητες, κοινοτικές ομάδες, ή και άτομα, με το να έρχεται σε επαφή με αυτές, με το να αγοράζει το υλικό που εκδίδουν, πάντα, φυσικά, στη βάση του σεβασμού της αυτονομίας κάθε ομάδας, ή ατόμου.
- 6) Η Βιβλιοθήκη δεν συνεργάζεται με ομάδες, ή άτομα που προωθούν ρατσισμό, σεξισμό, εξουσιασμό κ.λπ.
- 7) Η Βιβλιοθήκη κρατά ακόμα επαφές με άλλες Αναρχικές Βιβλιοθήκες, Αρχεία, ή Ερευνητικά Ινστιτούτα που υπάρχουν σε όλο τον κόσμο, καθώς και με την Ομοσπονδία τους.
- 8) Η Βιβλιοθήκη προσφέρει δωρεάν βιβλία στην ομάδα «Βιβλία στους Φυλακισμένους» και στον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό.
- 9) Κάθε ένας, ή κάθε μία, που ασχολείται με τη Βιβλιοθήκη, πρέπει να ταξινομεί όλα τα βιβλία σύμφωνα με το αντικείμενο, να τοποθετεί σ' αυτά το κατάλληλο χρωματιστό αυτοκόλλητο (υπάρχει ένα σύστημα ταξινόμησης με ξεχωριστό χρώμα για κάθε αντικείμενο), να ταξινομεί τα περιοδικά και τα άλλα έντυπα, σύμφωνα με τις χώρες προέλευσής τους, να ταξινομεί όλα τα αποκόμματα από εφημερίδες και περιοδικά, σύμφωνα με τα αντικείμενα που έχουν κατοχυρωθεί, να φροντίζει τη Βιβλιοθήκη, κρατώντας την σε τάξη, να ελέγχει εάν όσοι/ες δανείζονται βιβλία ή άλλο υλικό απ' αυτήν επιστρέφουν αυτό το υλικό την καθορισμένη ημερομηνία, να συντηρούν το υπάρχον σύστημα ταξινόμησης κ.λπ.

10) Από τη Βιβλιοθήκη μπορούν να δανείζονται βιβλία, περιοδικά ή εφημερίδες για περίοδο ενός μήνα, αφού πρώτα οι δανειζόμενοι καταθέσουν - ως «ενέχυρο» - ένα ποσό που ισούται με την παρούσα τιμή (ή την κατά προσέγγιση τιμή) του είδους που δανείζονται. Το ποσό αυτό επιστρέφεται μετά την επιστροφή των δανεισμένων υλικών. Δεν μπορούν να δανειστούν αποκόμματα από εφημερίδες και περιοδικά, αλλά μπορούν να φωτοτυπηθούν στο φωτοτυπικό που υπάρχει στο βιβλιοπωλείο. Δεν μπορούν, επίσης, να δανειστούν υλικό που είναι αρκετά παλιό, ή βρίσκεται σε κίνδυνο καταστροφής.

11) Εάν κάποιος υλικό χαθεί, ενώ βρίσκεται στα χέρια του δανειζόμενου και δεν μπορεί να βρεθεί για να τοποθετηθεί ξανά στη Βιβλιοθήκη, τότε το ποσό που έχει κατατεθεί ως «ενέχυρο» δεν επιστρέφεται.

12) Τα οικονομικά της Βιβλιοθήκης προέρχονται από αυτά του βιβλιοπωλείου, από πιθανές πωλήσεις, από έσοδα εκδόσεων, από εκδηλώσεις ή από δωρεές.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

* **Ian Sime:** Ο Ian Sime γεννήθηκε στη Γουανγκαράττα της Βικτώριας, στα μέσα της δεκαετίας του 1920. Ήταν από εκείνες τις φυσιογνωμίες που κράτησαν ζωντανές τις αναρχικές ιδέες και προσπάθησαν να ζήσουν κατά τη διάρκεια της ζωής τους σύμφωνα με αυτές. Ο Ian Sime ήρθε κατ' αρχήν σε επαφή με τις αναρχικές ιδέες, όταν υπηρετούσε στο αυστραλιανό εκστρατευτικό στρατιωτικό σώμα στην Ιαπωνία, κατά το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, καθώς εντυπωσιάστηκε αρκετά από την κολλεκτιβιστική φύση της ιαπωνικής αγροτικής ζωής. Εντυπωσιάστηκε τόσο, που στα τέλη της δεκαετίας του 1940, έφερε κατά την επιστροφή του στην Αυστραλία, τις ιδέες αυτές.

Ο Ian Sime δεν ήταν μόνο ένας πασίγνωστος καλλιτέχνης, αλλά, ταυτόχρονα, άρχισε να ασχολείται και με τη φυσιοθεραπεία, εργαζόμενος ως φυσιοθεραπευτής, στη Μελβούρνη, κατά τις δεκαετίες του 1950 και 1960.

Τότε αποφάσισε να εγκαταλείψει την Αυστραλία κι εγκαταστάθηκε στη νότια Γαλλία, όπου έζησε σχεδόν 20 χρόνια.

Επέστρεψε στην Αυστραλία κατά τα μέσα της δεκαετίας του 1980 και αμέσως προσπάθησε να οργανώσει ένα αναρχικό κέντρο στην κεντρική Μελβούρνη. Ταυτόχρονα συμμετείχε τακτικά σε αναρχικές συνελεύσεις, διαλέξεις και άλλα γεγονότα κι ακόμα και στην προετοιμασία των γιορταστικών εκδηλώσεων για τα 100 χρόνια αναρχισμού στη Αυστραλία το 1986.

Ζούσε σ' ένα μικρό διαμέρισμα στα κτίρια του υπουργείου Οικισμού, στο Port Melbourne, όταν πέθανε το 1989, μετά από μια εγχείρηση προστάτη. Πέθανε κατά το στάδιο της νάρκωσης.

Ο Ian Sime παντρεύτηκε επτά φορές και απέκτησε τέσσερις γιους. Ο μικρότερος ζούσε μαζί του όταν αυτός πέθανε.

* **Steve Cockburn:** Ο Steve Cockburn ήταν νοσοκόμος στο επάγγελμα και ιδρυτικό μέλος του Αναρχικού Συνδέσμου Εργαζομένων στην Υγεία Αυστραλίας - Νέας Ζηλανδίας, που ιδρύθηκε το 1987. Ήταν ακόμα μέλος της ομάδας Libertarian Workers for a Self-Managed Society (Ελευθεριακοί Εργάτες για μια Αυτοδιοευθυνόμενη Κοινωνία), ενώ βοήθησε ενεργά και στη συγκρότηση του Αναρχικού Σπιτιού στη Μελβούρνη, κατά τα τέλη της δεκαετίας του 1980.

Ο Steve Cockburn εργαζόταν σκληρά και πάντα έδινε τον καλύτερο εαυτό του σε ό,τι κι αν έκανε. Όταν το Αναρχικό Σπίτι δωρήθηκε από κάποιον στην αναρχική σκηνή της Μελβούρνης, το 1988, ο Steve δούληψε αρκετά σκληρά για την ανοικοδόμησή του.

Ήταν τότε περίπου 30 με 35 χρόνων, όταν πέθανε ξαφνικά και απροσδόκητα, μετά από κάποιες επιπλοκές στη υγεία του. Πέθανε μόνος σ' ένα μικρό σπίτι στο προάστιο Clifton Hill, όπου έμενε, προς το τέλος του 1988.

Η συμμετοχή του, ειδικά στην ομάδα Anarchist Media Institute (Αναρχικό Ινστιτούτο Τύπου), ήταν κάτι παραπάνω από σημαντική. Ήταν ένας από αυτούς τους τίμιους, σοβαρούς, αθόρυβους και σκληρά αγωνιζόμενους ακτιβιστές, που έπαιξαν πρωτεύοντα ρόλο στην ανάπτυξη της σημερινής αναρχικής σκηνής και των δραστηριοτήτων της στη Μελβούρνη και στην Αυστραλία γενικότερα.

Δέκα χρόνια μετά το θάνατό του, η παρουσία και η ενεργός του συμμετοχή δεν έχουν ξεχαστεί από ένα σημαντικό αριθμητικό κομμάτι των αναρχικών της Μελβούρνης.

* Το κείμενο αυτό έχει μεταφραστεί από το βδομαδιακό πληροφοριακό δελτίο «Anarchist Age» («Αναρχική Εποχή»).

Η αντιιεραχική εφημερίδα - Ομάδα Ενάντια στην Εργασία «Faridabad Majdoor Samachar» από την Ινδία ΜΙΑ ΑΥΤΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Για περισσότερα από δέκα χρόνια τώρα οι δραστηριότητές μας εστιάζονται περισσότερο στην έκδοση μια μηνιαίας εφημερίδας, της «Faridabad Majdoor Samachar» («FMS»), στη γλώσσα Hindi, και την κυκλοφορία της ανάμεσα στους μισθωτούς εργαζόμενους στην περιφέρεια Faridabad, που είναι η μεγαλύτερη βιομηχανική περιφέρεια στα νότια του Νέου Δελχί. Εκεί εργάζονται πάνω από 300.000 βιομηχανικοί εργάτες, που καλύπτουν ένα μεγάλο φάσμα παραγωγής, ενώ ανάμεσά τους υπάρχουν και πάρα πολλοί που εργάζονται σε μικρά εργαστήρια.

Η εμπειρία μας σε οργάνωση παρεμβάσεων, διαλόγων και άλλων δραστηριοτήτων ανάμεσα στους μισθωτούς, αποτελεί το περισσότερο σημαντικό έργο παρέμβασης της εφημερίδας μας, αλλά και σκοπό λειτουργίας της.

Κατά τη διάρκεια της δραστηριότητάς μας αυτής, αρκετές αλλαγές συντελέστηκαν σε πολλούς εργασιακούς χώρους. Επίσης, πάντα - κι αυτό είναι σημαντικό - αρνούμασταν και αρνούμαστε να προτείνουμε τη δημιουργία επίσημων οργανώσεων των εργαζομένων. Η συνέπεια της απουσίας τέτοιων οργανώσεων, μας έχει δώσει κατά κάποιο τρόπο μια ευελιξία κι ελευθερία κινήσεων, στο να προβάλλουμε ένα διαφορετικό επίπεδο δουλειάς και εργατικής οργάνωσης.

Αρχικά η εφημερίδα μας τύπωνε μηνιαία 1000 φύλλα κι ενδιαφερόταν περισσότερο για την ανάπτυξη της κριτικής των υπαρχόντων συνδικάτων καθώς και για την προβολή και προώθηση εναλλακτικών στρατηγικών για την αποτελεσματικότητα των εργατικών αγώνων, αλλά και για την προβολή αιτημάτων από τους μισθωτούς χωρίς αρχηγούς και, μάλιστα, σε όλα τα μέρη του κόσμου. Κάναμε, επίσης, κριτική πάνω στα έθνη, την πολιτική των εκλογών, τους στρατούς, τους θεσμούς, την πατριαρχία κ.λπ.

Τέλος, προωθήσαμε διαφορετικές μορφές κριτικής της οικονομίας των εμπορευμάτων και προσπαθήσαμε να εισαγάγουμε προτάσεις δημιουργίας αντιιεραρχικών ομάδων εργαζομένων, μέσω συνελεύσεων και κύκλων μελέτης.

Αν και ως τώρα έχουμε αποτύχει σε κάποια απ' αυτά τα σχέδιά μας, μπορούμε να πούμε ότι όλη αυτή η δραστηριότητα μας επιτρέπει ακόμα να προχωράμε και σε μια αυτοκριτική και κριτική, ταυτόχρονα, της αντίστασής μας, του αγώνα μας αυτού.

Κατά την περίοδο αυτή η ανταπόκριση των εργαζομένων στη δραστηριότητά μας καθώς και σ' ένα βιβλίο που έχουμε εκδώσει (που περιέχει πέντε χρόνια αγώνα και δραστηριοτήτων μας) μας κάνει να αναπτύσουμε την προώθηση του ζητήματος της ίδρυσης κύκλων μελέτης.

Από το 1994 η εφημερίδα μας άρχισε να τυπώνει από 4.000 ως 10.000 αντίτυπα και άρχισε, ταυτόχρονα, να μοιράζεται δωρεάν, ενώ περιείχε, πλέον, θέματα για την συλλογικοποίηση ενάντια στα μεγάλα συνδικάτα και τις επιχειρήσεις, συνεχείς κριτικές των επιμελώς κρυμμένων συμφωνιών, των λοκ άουτ, των προαποφασισμένων απεργιών κ.λπ. Έχουμε, επίσης, γράμματα από εργαζόμενους, που είναι μια από τις μόνιμες στήλες της εφημερίδας κι έτσι μπορούμε μαζί μ' αυτούς ν' ανακαλύψουμε διαφορετικές μορφές οργάνωσης και δράσης.

Στα τελευταία δυόμισι χρόνια η κυκλοφορία της εφημερίδας μας έχει σταθεροποιηθεί στα 5.000 φύλλα, ενώ έχουμε προχωρήσει σε νέα επίπεδα θεωρητικής και πρακτικής δραστηριότητας, με κύρια έμφαση στη μικρή, αλλά καθημερινή αντίσταση και πάλη των εργαζομένων, χωρίς αρχηγούς, αντιπροσώπους και μεσολαβητές.

Αυτοί οι αγώνες είναι αναρίθμητοι και συμβαίνουν κάθε ώρα και στιγμή και για κάθε θέμα, μικρό ή μεγάλο, από μεμονωμένους εργαζόμενους, ή από μικρές ομάδες.

Συνειδητοποιούμε ότι οι ιεραρχίες δε σβήνουν αυτούς τους αγώνες, ούτε μπορούν να ελαχιστοποιήσουν τη σπουδαιότητά τους. Αυτές οι καθημερινές αντιστάσεις, οι αντιπαραγωγικές, αντιεργατικές προσωπικές αντιστάσεις, μπορούν να ανατρέψουν βαθμιαία την ιεραρχία. Φαίνεται ότι έχουν τη δυνατότητα να δημιουργήσουν νέες μορφές οργανωμένης δραστηριότητας κι αντίστασης, που δεν θα επιτρέψουν την να διαχωριστεί η συλλογική δύναμη των μισθωτών. Έχουν τις δικές τους και συγκεκριμένες δυναμικές, που πρέπει να αναγνωριστούν, να αναλυθούν σε περισσότερο εκτεταμένο επίπεδο. Η κύρια δραστηριότητά μας είναι να εισαγάγουμε αυτές τις νέες πρακτικές τις βασισμένες σ' αυτές τις μικρές καθημερινές αντιστάσεις, στο συνολικότερο αγώνα ενάντια στην ιεραρχία και να ανοίξουμε ένα διάλογο ανάμεσα στους μισθωτούς για τη σπουδαιότητα του μη ιεραρχικού αγώνα και των μη εμπορευματικών πρακτικών στο μέλλον.

Η κριτική για την πρόοδο, την ανάπτυξη, την παραγωγικότητα, την αντιπροσώπευση, τον «ηρωισμό της εργατικής τάξης», την αυτοθυσία, τη γενναιότητα, τη βιομηχανική γνώση και άλλα τέτοια, αποτελεί τώρα ένα από τα άμεσα ενδιαφέροντά μας. Κι ακόμα η κριτική και προσπάθεια μελέτης των ιεραρχικών μηχανισμών. Οι εκδόσεις μας «Μπαλάντα ενάντια στην εργασία» και «Κριτική στην κριτική του Μαρξ για την Πολιτική Οικονομία», συντελούν σ' αυτό.

Εκτός από την περιοχή όπου δραστηριοποιούμαστε, μοιράζουμε και περίπου 300 αντίτυπα της εφημερίδας μας και σε άλλες περιοχές της Ινδίας. Παράλληλα με τις εκδοτικές μας δραστηριότητες, βρισκόμαστε και σε επαφή με διάφορους μεμονωμένους εργαζόμενους, ή ομάδες, σε διάφορα μέρη του κόσμου. Αυτές μας οι επαφές μας έχουν ανοίξει νέα επίπεδα ερωτημάτων, έχοντας επιφέρει τη διάνοιξη νέων προοπτικών για την εμπέδωση των εμπειριών μας. Αλλά οι προσπάθειές μας να ανοίξουμε νέα θέματα προς συζήτηση, όπως, για παράδειγμα, στη σφαίρα της Πολιτικής Οικονομίας και να κατανοήσουμε καλύτερα την σημερινή πραγματικότητα, δεν έχουν βρει ακόμα την κατάλληλη ανταπόκριση.

Μεμονωμένα, οι περισσότεροι από εμάς, έχουμε περάσει μέσα από εξουσιαστικές κι ιεραρχικές αριστερές, ή άλλες, οργανώσεις. Αυτή μας η εμπειρία μας έχει βοηθήσει αρκετά στο να κατανοήσουμε τις συγκεκριμένες μεθόδους αυτών των μορφών οργάνωσης και μας κάνουν να επεκτείνουμε τα ερωτήματά μας γι' αυτές.

Food Not Bombs

Τα χρήματα που ξοδεύονται για όπλα σε μια βδομάδα είναι αρκετά για να θρέψουν όλο τον κόσμο της γης για ένα χρόνο. Όταν εκατομμύρια άνθρωποι πεινούν κάθε μέρα πώς μπορούμε να ξοδέψουμε ένα ακόμα δολλάριο στον πόλεμο; Εάν πιστεύεις ότι ο κόσμος χρειάζεται τροφή περισσότερο απ' ότι βόμβες, τότε θέλουμε να έρθεις σε επαφή μαζί μας σήμερα.

Τα επόμενα χρόνια είναι πιθανόν να αληθιάξουν μυστηριωδώς τον κόσμο για γενιές ολόκληρες και η Food Not Bombs αγωνίζεται να καταστήσει αυτές τις αλλαγές όσο το δυνατόν θετικές για τον καθένα.

Η Food Not Bombs έχει αρχίσει, ήδη, να εργάζεται πάνω σε αρκετούς στόχους στην περιοχή μας. Προμηθεύει δωρεάν τροφή σε ανθρώπους που έχουν πραγματικά ανάγκη. Παρέχει πληροφορίες για τα ζητήματα της παραγωγής και διανομής της τροφής, για το ζήτημα της ειρήνης και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οργανώνει δημιουργικές δραστηριότητες ενάντια στον πόλεμο και τη φτώχεια.

Σε προσκαλούμε να δουλέψεις μαζί μας στην παροχή υπηρεσιών και πληροφοριών, όπου και όταν αυτές χρειάζονται, στην τοπική μας κοινωνία. Μπορείς κι εσύ να προκαλέσεις την ύπαρξη κάτι διαφορετικού.

* (Από φυλλάδιο της Food Not Bombs Μεθούρννης).

FOOD NOT BOMBS

The money spent by the world on weapons in one week is enough to feed all the people on Earth for a year. When millions of people go hungry each day how can we spend another dollar on war? If you feel that people need food more than bombs we want you to call us today. The next few years could profoundly change the world for generations and Food Not Bombs is working to make those changes positive for everyone.

The Food Not Bombs organization is starting several projects in our area:

- ★ Free food distribution to local people in need.
- ★ Literature tables to provide information about food, peace and justice.
- ★ Providing hot meals at demonstrations and events.
- ★ Organizing creative actions in protest of war and poverty.

We invite you to work with us to provide desperately needed services and information to our community. You can make a difference.

Call Food Not Bombs today at
9882 8697

Εξέγερση στις φυλακές Port Phillip

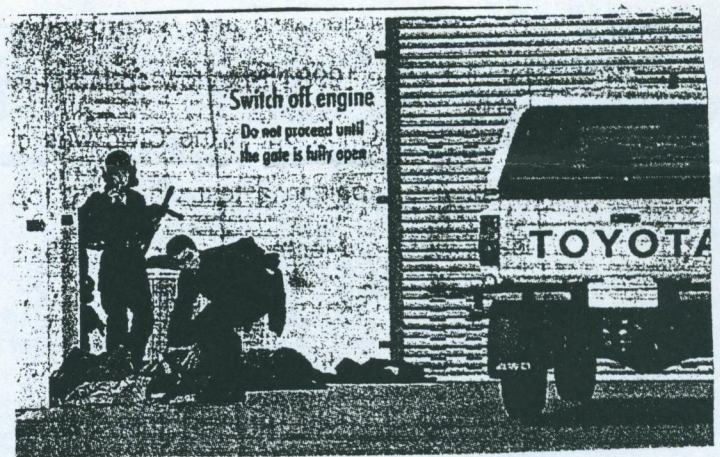
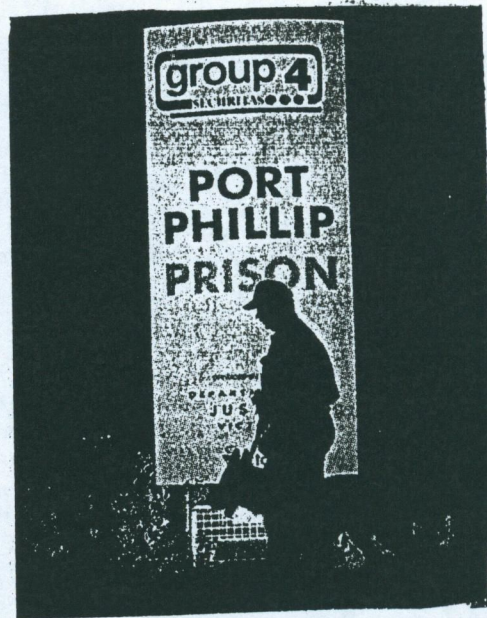
Στις 12 Μάρτη, αργά το απόγευμα, εκδηλώθηκε εξέγερση κρατουμένων στις ιδιωτικές φυλακές Port Phillip, στο εξωτερικό προάστιο Laverton της Μελβούρνης. Στην εξέγερση πήραν μέρος 40 περίπου κρατούμενοι, εξαγριωμένοι και οπλισμένοι με μαχαίρια και ράβδους. Άρχισαν την εξέγερση πετώντας μολότοφ ενάντια σε φύλακες, αφού πρώτα κλειδώθηκαν στα κελιά της πτέρυγας South Scarborough. Στη φυλακή κατέφθασαν ειδικές αστυνομικές δυνάμεις καταστολής εξεγέρσεων και πυροσβεστικά, επειδή οι εξεγερμένοι είχαν ανάψει φωτιά. Η εξέγερση έληξε, τελικά, το επόμενο πρωί, χωρίς θύματα ή τραυματισμούς, αν και κάποιος φύλακας κινδύνευσε με λυντσάρισμα από κρατούμενους και κατάφερε να γλυτώσει κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή.

Η φυλακή αυτή θεωρείται μοντέλο ιδιωτικοποιημένης φυλακής, αφού διαφέρει σε πολλά από άλλες φυλακές και η πολιτεία περίμενε να βασιλεύσει σ' αυτήν από την αρχή της λειτουργίας της, τον τελευταίο χρόνο, η ηρεμία και η γαλήνη.

Αντί γι' όλα αυτά, όμως, προέκυψε από την αρχή ένα τρομερό κύμα ανυπακοής και βιαιοπραγιών. Στο σύντομο χρονικό διάστημα λειτουργίας της φυλακής σημειώθηκαν 4 αυτοκτονίες, ένας θάνατος από ναρκωτικά, δύο θάνατοι από φυσικά αίτια, 41 ακρωτηριασμοί και 10 απόπειρες αυτοκτονίας. Στις 31 Δεκέμβρη 1997, το βράδυ της Πρωτοχρονιάς, σημειώθηκε απόπειρα εξέγερσης, ενώ από τότε αρκετοί κρατούμενοι έχουν ξεσηκώσει αντάρτικο με φασαρίες, τσακωμούς, μαχαιρώματα, πυρπολισμούς, καταστροφές κ.λπ.

Οι συγγενείς των 4 αυτοκτονημένων έχουν υποβάλλει μήνυση ενάντια στην τοπική κυβέρνηση, υποστηρίζοντας ότι πρέπει να καταργηθούν οι ιδιωτικές φυλακές. Η αντιπολίτευση του Εργατικού Κόμματος ζητά την παραίτηση του τοπικού υπουργού Αστυνομίας και Σωφρ.Ιδρυμάτων, Μπιλ ΜακΓκραθ, ενώ ο τοπικός πρωθυπουργός, Τζεφ Κένετ, απειλίζει να απαγορεύσει τις επισκέψεις συγγενών κρατουμένων, επειδή, όπως είπε, κουβαλούν ναρκωτικά στη φυλακή. Άλλες δύο ιδιωτικές φυλακές στη Βικτώρια είναι οι γυναικείες φυλακές του Deer Park, που άνοιξαν τον Αύγουστο του 1996, όπου έχουμε κι εκεί την ίδια κατάσταση, με κυρίως αυτοκτονίες κι απόπειρες αυτοκτονίας, και το Fulham Correctional Centre. Οι τρεις αυτές ιδιωτικές φυλακές διεθύνονται από εταιρίες συστημάτων ασφαλείας όπως η Group 4 και η Wakenhalt.

Στο μεταξύ, ο αριθμός των κρατουμένων στη Βικτώρια αυξήθηκε καά 300 σε σχέση με το 1997, φτάνοντας

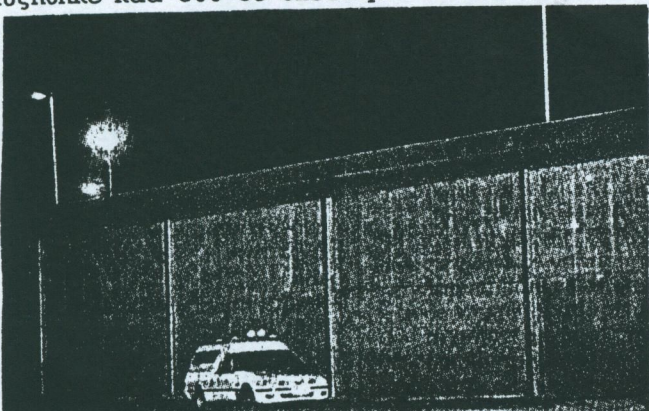
Τα φωτογραφικά στιγμιότυπα είναι από την εξέγερση στις φυλακές Port Phillip

συνολικά τους 2.725. Η γυναικεία φυλακή του Deer Park είναι υπερπλήρης. Ο τοπικός αρμόδιος υπουργός είπε ότι θα δημιουργηθούν και άλλες φυλακές.

* Στο μεταξύ, στις 25 και 26 Μάρτη σημειώθηκε μια άλλη εξέγερση κρατουμένων, αυτή τη φορά στη μεγαλύτερη φυλακή υψίστης ασφαλείας της Νέας Ζηλανδίας, την Raremoremo. Περίπου 48 κρατούμενοι, διαμαρτυρόμενοι για την εγκατάσταση νέας διεύθυνσης στη φυλακή, έθεσαν υπό τον έλεγχό τους μια πτέρυγα κι έβαλαν φωτιά. Στη φυλακή κατέφθασε ειδική αστυνομική δύναμη, αλλά και τμήμα στρατού.

Η πλειοψηφία των εξεγερθέντων κρατουμένων ήταν ιθαγενείς Μάορι, που ύψωσαν και τη σημαία των Μάορι από τα κάγκελα των κελιών.

* Για περισσότερες πληροφορίες για την κατάσταση στις φυλακές της Αυστραλίας, επικοινωνήστε με τον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό, P.O.Box 199, East Brunswick, Melbourne 3057 και P.O.Box 558, South Brisbane 4101.

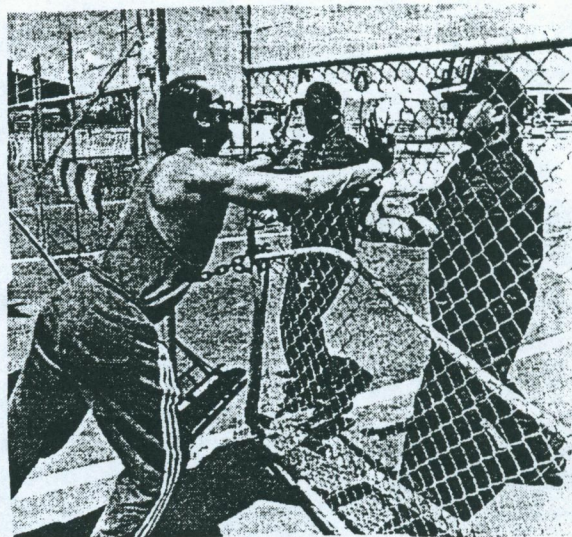
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΩΝ (ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ)

Η αυστραλιανή ομοσπονδιακή κυβέρνηση μετά τη δημιουργία σώματος επαγγελματιών απεργοσπαστών, που εκπαιδεύθηκε στο Ντουμπάϊ, φαίνεται ότι έβαλε σκοπό της να καταστρέψει τα ισχυρότερα συνδικάτα. Έτσι, σε συνεργασία με τη National Farmers Federation (εθνική οργάνωση μεγαλοαγροτών με παράδοση στον απεργοσπαστισμό και τις επιθέσεις ενάντια σε συνδικάτα), καθώς και με κάποιες ιδιωτικές εταιρίες φόρτωσης και εκφόρτωσης, όπως η Patrick, άρχισε να πατάει πόδι στα λιμάνια, θέλοντας να σπάσει το μονοπώλιο του συνδικάτου των λιμενεργατών, του οποίου τα μέλη δούλευαν το πολύ 20 ώρες τη βδομάδα και κέρδιζαν χιλιάδες δολάρια και τεράστιους μισθούς, όπως η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ έδωσαν να πιστευθεί. Αυτή ήταν, τουλάχιστον, η επίσημη δικαιολογία, αλλά ο κύριος λόγος ήταν η διάλυση του ισχυρού αυτού συνδικάτου, με παράδοση αγώνων στο ενεργητικό του (στο επόμενο τεύχος θα αναφερθούμε σε κάποιες ιστορικές πλευρές του αγώνα των λιμενεργατών της χώρας αυτής).

Έτσι η Patrick, με τις ευλογίες της κυβέρνησης και των μεγαλοαγροτών-μεγαλοκτινοτρόφων, άρχισε να κάνει τη δουλειά των λιμενεργατών, υποστηρίζοντας ότι το M.U.A. (Maritime Union of Australia), το συνδικάτο των λιμενεργατών δηλαδή, επιδιέχεται σε "κατάχρηση εξουσίας"... Η κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή πρόσφερε δάνεια και κάθε είδους βοήθεια στην Patrick, κάνοντάς την έτσι την αιχμή του δόρατός της ενάντια στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Από την αρχή της ιστορίας αυτής, που έγινε γνωστή με το όνομα waterfront (το μέτωπο της θάλασσας, δηλαδή), το M.U.A. άρχισε κινητοποιήσεις, με καταλήψεις των χώρων εργασίας, πικετοφορίες, μικροσυγκρούσεις με την αστυνομία και κύρια με ιδιωτικούς φύλακες κ.λπ. Αλλά η μάχη αυτή έμελλε να γίνει δυνατότερη, εξ αιτίας της αδιαλλαξίας κυβέρνησης και Patrick, ενώ το M.U.A. προχώρησε σε κατάληψη των εισόδων των λιμανιών στη Μελβούρνη και αλλού.

Στα τέλη Μάρτη οι λιμενεργάτες σταματούν τρία λεωφορεία με 60 ιδιωτικούς αστυνομικούς που πήγαιναν στο λιμάνι Swanson να αντικαταστήσουν άλλους συναδέλφους τους. Τα λεωφορεία γυρίζουν από εκεί που ήρθαν άπρακτα. Ταυτόχρονα, οι λιμενεργάτες προετοιμάζονται για δυναμική αντιμετώπιση απεργοσπαστών και αστυνομίας, αλλά από την πρώτη στιγμή σχεδόν επικράτησαν τα αφεντικά του συνδικάτου και έστρεψαν τις διαμαρτυρίες και τις καταλήψεις σε "ειρηνικές συγκεντρώσεις" (peaceful assemblies), όπως τις ονόμασαν, αλλά, όμως, μαχητικές εκδηλώσεις, που ανά πάσα στιγμή ακούσε μια σπίθα για να μετατραπούν σε βίαιες. Η Patrick εργάζεται όπου μπορεί (σε ελάχιστες μη

καταλειμμένες εγκαταστάσεις δηλαδή), με απεργοσπαστές και μη μέλη του συνδικάτου.

Τα χαράματα της 10 Μάρτη στο λιμάνι Ντάρλινγκ του Σίδνεϊ, λιμενεργάτες συγκρούστηκαν με ιδιωτικούς αστυνομικούς και έξι μεταφέρθηκαν σε νοσοκομείο, τραυματίες από τοξικό αέριο που εκτοξεύθηκε εναντίον τους. Στο Κερνς του Κουίνσλαντ, λιμενεργάτες, με την υποστήριξη της Διεθνούς Ομοσπονδίας Μεταφορών, σταματούν πλοία που φορτώθηκαν από την Patrick και απεργοσπαστές.

Η Patrick και η κυβέρνηση αρχίζουν απολύσεις λιμενεργατών, αφού οι απεργοί βρίσκονταν κάτω από την εργοδοσία της. Ο πρωθυπουργός, Τζον Χάουαρντ, σε συνέντευξή του σε τηλεοπτικό σταθμό, δηλώνει ανοικτά ότι απολύονται επειδή είναι μέλη του M.U.A.

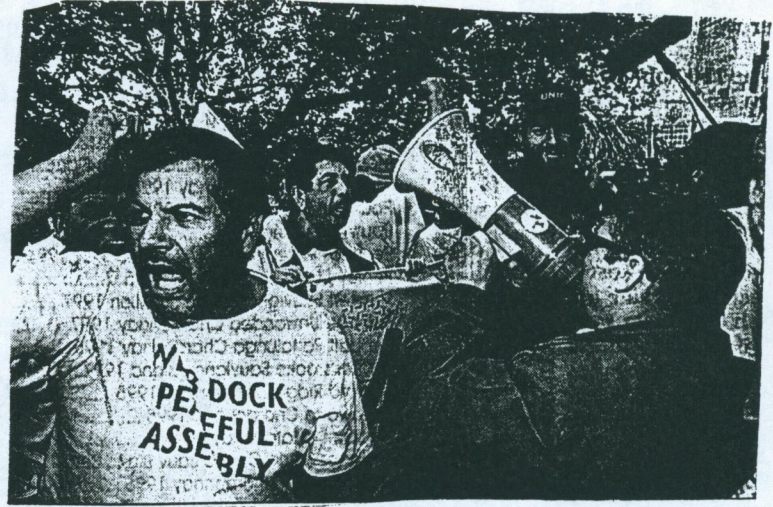
Η ηγεσία της ACTU (η ΓΣΕΕ της Αυστραλίας), περικυκλωμένη και υπό τον ασφυκτικό έλεγχο των πολιτικάντιδων του αντιπολιτευόμενου Εργατικού Κόμματος, προσπαθεί να καθουσιάζει τα, ήδη, οξυμένα πνεύματα, προτείνοντας και προωθώντας πυροσβεστικές κινήσεις. Το M.U.A., ταυτόχρονα, καταφεύγει στα δικαστήρια, μηνύοντας κυβέρνηση και Patrick, αλλά και στα διεθνή συνδικάτα, καλώντας σε μπούκοτ των αυστραλιανών πλοίων και προϊόντων ανά τον κόσμο. Οι αποκλεισμοί των λιμανιών σε όλη τη χώρα συνεχίζονται και οι λιμενεργάτες κερδίζουν ολοένα και μεγαλύτερη υποστήριξη από τον κόσμο. Στις 17 Απρίλη η Patrick ανακοινώνει επίσημα την απόλυση 1400 λιμενεργατών, όλων μελών του συνδικάτου (οι 500 περίπου από τη Μελβούρνη). Το

Τα φωτογραφικά στιγμιότυπα είναι από τον αγώνα των λιμενεργατών, που, βέβαια, μιλούν από μόνα τους.

συνδικάτο απαντά με εντονότερο αποκλεισμό όλων των λιμανιών, ενώ αρχίζει και το μποϊκοτάζ των αυστραλιανών πλοίων και προϊόντων, αρχής γενομένης από τις ΗΠΑ, σύμφωνα με ανακοίνωση των εκεί αντίστοιχων συνδικάτων. Σχεδιάζονται απεργίες αλληλεγγύης σε άλλους χώρους και κλάδους δουλειάς. Ο υπουργός Εργασιακών Σχέσεων, Πίτερ Ριθ, ωστόσο, δηλώνει, θριαμβευτικά, ότι η απόλυση των 1400 είναι η αποφασιστική καμπή στη ιστορία των μεταρρυθμίσεων στα λιμάνια της χώρας (!).

Στο λιμάνι Φριμάντλ της Δυτικής Αυστραλίας, οι εκεί λιμενεργάτες, που έχουν καταλάβει την είσοδο των εγκαταστάσεων, με τις οικογένειές τους, συγκρούονται με την αστυνομία άγρια, καθώς γίνονται μάχες σώμα με σώμα. Συλλαμβάνονται 9 λιμενεργάτες που, όμως, αργότερα αφήνονται ελεύθεροι χωρίς κατηγορίες. Κάποιοι νερόβραστοι και τσαρλατάνοι δημοσιογράφοι ανακινούν θέμα συμμετοχής ή μη γυναικών και παιδιών στις διάφορες κινητοποιήσεις, ανακαλύπτοντας πόσο βάρβαρο είναι για ένα μικρό παιδί να συμμετέχει σε τέτοιες δραστηριότητες (!).

Στο Μπρίσμπακ, λιμενεργάτες δέθηκαν με αλυσίδες σε τραινογραμμές, για να εμποδίσουν μετακίνηση προϊόντων. Στο Σίδνεϊ, λιμενεργάτες εμποδίζουν επιτυχώς την είσοδο 30 φορτηγών αυτοκινήτων στην αποβάθρα με προϊόντα για φόρτωση, ενώ εξαγριώθηκαν επειδή ανειδίκευτοι εργάτες που

κατέβει κόσμος στο λιμάνι για να αντισταθεί στην επίθεση της αστυνομίας και να αποτρέψει την ανακατάληψη του λιμανιού. Αρκετός κόσμος ανταποκρίνεται στα καλέσματα. Τις πρώτες πρωινές ώρες κι ενώ η αστυνομία ήταν έτοιμη να επιτεθεί, σφίγγοντας τον κλοιό γύρω από τους λιμενεργάτες και τους υποστηρικτές τους, καταφθάνουν με διαδήλωση εκατοντάδες (κατ' άλλους 1000-2000) εξαγριωμένοι οικοδόμοι, που κατάφεραν να διώξουν την αστυνομία από το χώρο. Στην είσοδο του Swanson βρίσκονται σε κάποια στιγμή 5.000 άτομα, ενώ οδοφράγματα έχουν τοποθετηθεί ολόγυρα.

Το ίδιο πρωί σε ένα άλλο λιμάνι της Μελβούρνης, το Appleton, μπλοκάρεται τραίνο με προϊόντα για φόρτωση, αφού τοποθετούνται τσιμεντένιες πλάκες, αλλά και οδοφράγμα ανθρώπων σωμάτων στις γραμμές. Παρ' όλα αυτά, κυβέρνηση και Patrick μένουν αμετακίνητοι στην απόλυση των 1400 και στην υλοποίηση των σχεδίων τους.

Στο μεταξύ, γίνεται γνωστό ότι και σε μια σειρά άλλες χώρες (Ιαπωνία, Αγγλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες) άρχισε, μετά από έκκληση συνδικάτων λιμενεργατών, ναυτεργατών και άλλων, μποϊκοτάζ αυστραλιανών προϊόντων. Ο πρωθυπουργός Χάουαρντ και η κυβέρνησή του μιλούν για συνωμοσία ενάντια τη χώρα (!) και για καταπάτηση των νόμων. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση και η Patrick δέχονται και ένα άλλο πλήγμα, αυτή τη φορά από τα διάφορα δικαστήρια, τα Ανώτατα Δικαστήρια των πολιτειών της Αυστραλίας, αλλά και δικαστήριο της Μεγάλης Βρετανίας, αφού το δεύτερο ακύρωσε εντολή που

χρησιμοποιούνταν από την Patrick σε άλλη αποβάθρα προκάλεσαν με γερανό ζημιές σε πλοίο.

Μια μέρα νωρίτερα, στις 16 Απρίλη, με πρωτοβουλία τους ελληνικού Εργατικού Συνδέσμου "Δημόκριτος" (μιας εργατικής οργάνωσης κομμουνιστικής κατεύθυνσης και με μεγάλη ιστορία στους εδώ εργατικούς αγώνες από το 1936 ως τώρα), δημιουργήθηκε η Ελληνική Επιτροπή Αλληλεγγύης στους Αγονιζόμενους Λιμενεργάτες, καλώντας, μάλιστα, και σε ανοιχτή συγκέντρωση της ελληνικής παροικίας στις 25 Απρίλη (κάτι που έγινε, με τη συμμετοχή 150 περίπου ατόμων, που μετά από ομιλίες κ.λπ., πήγαν στο λιμάνι για να συμπαρασταθούν στους εκεί καταληψίες λιμενεργάτες, κάτι που έγινε και μετά την πρώτη σύσκεψη όπου αποφασίστηκε η ίδρυση της Επιτροπής Αλληλεγγύης).

Στις 18 Απρίλη, εκατοντάδες λιμενεργάτες συνεχίζουν να παραμένουν στην είσοδο του λιμανιού Swanson της Μελβούρνης. Επίκειται βραδυνή επίθεση της αστυνομίας, η οποία έχει προχωρήσει σε μια πρωτοφανή κινητοποίηση γύρω από την περιοχή του λιμανιού, με ελικόπτερα, έφιππη αστυνομία και ειδικές δυνάμεις. (Μάλιστα, από κυβερνητικούς κύκλους είχε προταθεί χρησιμοποίηση του στρατού (!), κάτι που δεν έγινε δεκτό από τον πρωθυπουργό).

Από τον κοινοτικό ραδιοσταθμό 3CR, ομάδες, οργανώσεις κ.λπ., γίνονται συνεχόμενες εκκλήσεις να

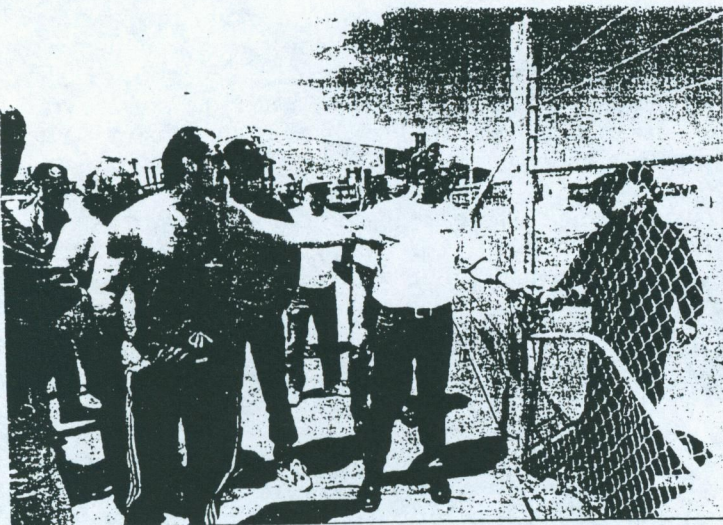

απαγόρευσε στη Διεθνή Ομοσπονδία Μεταφορών να μπούκοτάρει την Patrick και άλλες μικρότερες εταιρίες που συνεργάζονται μαζί της.

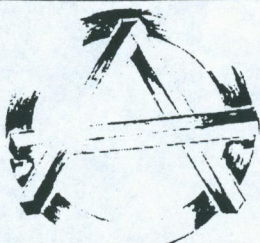
Ένα ακόμα πλήγμα ήρθε όταν στις 21 Απρίλη το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Αυστραλίας έδωσε εντολή στην εταιρία να επαναπροσλάβει τους 1400, κάνοντας, μάλιστα, λόγο και για συνωμοσία από την κυβέρνηση, την Patrick και τη National Farmers Federation (που στο μεταξύ προσφέρθηκε να βοηθήσει στην εκκένωση των λιμανιών από τους λιμενεργάτες!), εναντια στους εργαζόμενους και το συνδικάτο, κάτι που γιορτάστηκε ανάλογα από τους λιμενεργάτες, αλλά και τους ηγέτες του συνδικαλιστικού κινήματος. Η Patrick έκανε έφεση, αλλά το ίδιο δικαστήριο την απέρριψε, εμμένοντας στην αρχική του απόφαση. Η Patrick προσέφυγε αυτή τη φορά στο ανώτατο δικαστικό σώμα της χώρας, το Ανώτατο Δικαστήριο της Αυστραλίας, που ανακοίνωσε ότι θα συνέλθει στις 27 Απρίλη.

Το M.U.A. και άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις δήλωσαν ότι ακόμα κι αν η απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου δικαιώσει την κυβέρνηση και την Patrick, οι κινητοποιήσεις θα συνεχισθούν, επειδή η κινητοποίηση αυτή θεωρείται καμπή στην ιστορία του εργατικού κινήματος της χώρας και η έκβασή της θα κρίνει πολλά σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις και το συνδικαλισμό στα επόμενα χρόνια ή και δεκαετίες.

Η αποφασιστική στάση των λιμενεργατών (παρ' όλα τα πυροσβεστικά κόλπα των εργοδοσιών και το πολιτικό όφελος που πάει να αποκομίσει το αντιπολιτευόμενο Εργατικό Κόμμα, μιας και το 1998 θα είναι μάλλον χρόνος ομοσπονδιακών εκλογών), αλλά και οι δικαστικές ήττες, έχουν προκαλέσει διαμάχες στο κυβερνητικό στρατόπεδο. Η ηγεσία της Patrick κατηγορήσε την αστυνομία ότι δεν απομακρύνει αμέσως τους λιμενεργάτες από τα λιμάνια, αλλά ο αρχηγός της τοπικής αστυνομίας της Βικτώριας διαμήνυσε στην εταιρία να αφήσει την αστυνομία να κάνει τη δουλειά της...

ANARCHIST
AGE

WEEKLY
REVIEW

An Anarchist Society is a voluntary non-hierarchical society based on the creation of social and political structures which allow all people equal decision making power and equal access to society's wealth.

P. O. Box 20, Parkville. Vic 3052 Australia ~ Telephone: (03) 9828-2856 ~ (24 hr Message Centre) ~ Fax: (03) 9482-4371

<http://www.vicnet.net.au/~anarchist> <http://www.geocities.com/CapitolHill/3879> email: anarchistage@geocities.com

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Στο μεταξύ, γίνεται γνωστό ότι σύμβουλος του υπουργείου Εργασίας γνώριζε για την αποστολή πρώην στρατιωτικών και άλλων στο Ντουμπάϊ της Σαουδ. Αραβίας, ώστε να εκπαιδευθούν κατάλληλα για να αποτελέσουν μέλη ενός επίλεκτου ημιστρατιωτικού σώματος, με το όνομα SAS, που θα ειδικευόταν σε απεργοσπαστικές και κατασταλτικές ενέργειες ενάντια στους λιμενεργάτες και άλλους εργαζόμενους. Αρκετοί από τους πρώην στρατιωτικούς παραιτήθηκαν από τις θέσεις τους για να αποτελέσουν μέλη του σώματος αυτού και, φυσικά, υπάλληλους της Πάτρικ, η οποία, όμως, μετά το θόρυβο που ξέσπασε, αρνήθηκε να τους απασχολήσει, με αποτέλεσμα να αντιμειωπίζον τώρα αρκετοί από αυτούς οικονομικά προβλήματα (ας πρόσεχαν).

Καθώς το Ανώτατο Δικαστήριο της Αυστραλίας βρισκόταν σε συνεδρίαση συνεχώς, εκδικάζοντας την προσφυγή της Πάτρικ, οι λιμενεργάτες και οι υποστηρικτές τους βρίσκονταν στα λιμάνια, συνεχίζοντας τον αποκλεισμό τους. Στις 28 Απρίλη, στο Φριμάντλ της Δυτ. Αυστραλίας έγιναν επεισόδια μεταξύ αστυνομίας και λιμενεργατών, επειδή οι δεύτεροι προσπάθησαν να σταματήσουν βυτίο να περάσει στις εγκαταστάσεις της Πάτρικ. Η αστυνομία τους αναχαίτισε, τελικά και το βυτίο πέρασε. Στο Σίδνεϊ, την ίδια μέρα μεγαλοεργοκτινοτρόφοι έκαναν διαδήλωση έξω από την τοπική βουλή της Νέας Νότιας Ουαλίας, διαμαρτυρόμενοι που η τοπική κυβέρνηση αρνείται να λάβει μέτρα εναντίον των λιμενεργατών (η τοπική κυβέρνηση της Νέας Νότιας Ουαλίας ανήκει στο Εργατικό Κόμμα).

Επίσης, το Σαββατοκύριακο 2 και 3 Μάη, στη Μελβούρνη, έγιναν δύο - τρεις συναυλίες αλληλεγγύης και ενίσχυσης του αγώνα των λιμενεργατών από διάφορους φορείς και συνδικάτα.

Τελικά, το Ανώτατο Δικαστήριο της Αυστραλίας, στις 4 Μάη, μετά από μια καιπλέον βδομάδα, αποφάσισε να δικαιώσει τους λιμενεργάτες, διατάσσοντας την Πάτρικ να επαναπροσλάβει τους 1400 απολυμένους. Μια ακόμα νομική νίκη των λιμενεργατών, η οποία πανηγυρίστηκε ανάλογα από τους ίδους και τους υποστηρικτές τους σε όλη τη χώρα. Αλλά το πρόβλημα παραμένει αν η Πάτρικ θελήσει να επαναπροσλάβει όλους τους απολυμένους ή μόνο μέρος τους. Το Συνδικάτο Λιμενεργατών και άλλοι συνδικαλιστικοί φορείς δήλωσαν ότι δεν πρόκειται να φύγουν από τα λιμάνια, αν δεν γυρίσουν όλοι οι απολυμένοι πίσω στις δουλειές τους. Οποσδήποτε, θα υπάρξει και συνέχεια, αφού οι απεργιακές φρουρές δεν έχουν μετακινηθεί από τις θέσεις τους. Περισσότερα, όμως, θα γράψουμε στο επόμενο τεύχος, όπως και κάποια άλλα πράγματα σχετικά με αυτή τη μάχη, ενώ θα δημοσιεύσουμε και κάποια κείμενα.

Τέλος, να πούμε ότι ένας αριθμός αναρχικών στάθηκε από τη πρώτη στιγμή αλληλεγγύης με διάφορους τρόπους προς τους λιμενεργάτες. Στο βιβλιοπωλείο "Barricade" μπορεί να βρει κανείς ανακοινώσεις και διάφορα νέα, στα ραδιοφωνικά αναρχικά

προγράμματα μπορεί κανείς να ακούσει ανακοινώσεις και καλέσματα, ενώ ένας αριθμός αναρχικών ξενυχτά στην κυριολεξία στο λιμάνι της Μελβούρνης, δίπλα στους λιμενεργάτες. Της τελευταίας μέρες, η ομάδα Food Not Bombs, σε συνεργασία με άλλους συντρόφους, έχουν οργανώσει κουζίνα και διανομή τροφής στο χώρο του αποκλεισμού του λιμανιού, με την επωνυμία Food Not Scabs (Τροφή, όχι Απεργοσπαστές), ενώ αναρχοπάνκ μουσικά συγκροτήματα έδωσαν ανοιχτή συναυλία συμπαράστασης στο χώρο του λιμανιού κ.λπ. Αλλά και για το ρόλο και τη συμβολή των αναρχικών θα γράψουμε, επίσης, στο επόμενο τεύχος.

Μόλις μαθεύτηκε ότι συνελήφθη ο Νίκος Μαζιώτης στην Ελλάδα, προσπαθήθηκε από την αρχή να δοθεί μια πλατιά πληροφόρηση γύρω από το γεγονός. Έτσι, με βάση τα νέα που έρχονταν σε μας από τον ...αστικό ελληνικό τύπο, γράφτηκε και κυκλοφόρησε, από τον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό, μια προκήρυξη, που στάλθηκε για δημοσίευση σε όλα τα αναρχικά και ελευθεριακά έντυπα της Αυστραλίας και Ν.Ζηλανδίας, καθώς και έγινε αντικείμενο πληροφόρησης μέσω των αναρχικών ραδιοφωνικών προγραμμάτων στο ραδιοσταθμό 3CR, ειδικά της ελληνόφωνης εκπομπής "Καμιά Παγκόσμια Τάξη". Στη συνέχεια τυπώθηκε μια αφίσα, με βάση άλλη αφίσα που μας στάλθηκε από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Χανίων, ενώ με βάση την προκήρυξη ανάληψης των πάντων από τον ίδιο το Νίκο, που τη βρήκαμε στην ... "Ελευθεροτυπία", γράφτηκε μια δεύτερη προκήρυξη, πάλι ως Αναρχικός Μαύρος Σταυρός, που κι αυτή πήρε το δρόμο της δημοσιότητας. Αυτα έχουν γίνει προς το παρόν για το θέμα αυτό, ενώ στο επερχόμενο νέο τεύχος του δελτίου του Αναρχ. Μαύρου Σταυρού αναμένεται να υπάρχει σχετικό κείμενο. Να σημειωθεί εδώ - και χωρίς κανένα πρόβλημα ή οποιαδήποτε παρεξήγηση -, ότι εκτός από τους συντρόφους των Χανίων, του Ηρακλείου και ενός-δύο ατόμων από την Αθήνα, που μας έστειλαν αφίσες, προκηρύξεις και ό,τι άλλο κυκλοφόρησε για το Νίκο, κανείς άλλος δεν ενδιαφέρθηκε - δυστυχώς - να μας ενημερώσει. Και λέμε δυστυχώς, γιατί - υποτίθεται - ότι η αναρχική πληροφόρηση - και μεταξύ αναρχικών - είναι πιο άμεση, αλλά και γιατί ήμασταν και είμαστε ακόμα υποχρεωμένοι να ενημερωνόμαστε (και όχι μόνο για την υπόθεση του Νίκου, αλλά και για μια σειρά άλλα γεγονότα στην Ελλάδα), από τα λειψά και διαστρεβλωμένα νέα του ελληνικού αστικού τύπου που φτάνουν εδώ κάτω. Το ζήτημα είναι δηλαδή να οργανώνουμε κινήσεις αλληλεγγύης στο εσωτερικό μας; Και οι υπόλοιποι; Τέλος, αφίσα και ο,τιδήποτε άλλο έχει βγει από την πλευρά μας για τον Νίκο θα δημοσιευθούν στο επόμενο τεύχος.

